

יוצא־לאור על־ידי
בית חב"ד המרכזי באר שבע
בסיוע צעירי אגודת חב"ד - המרכז

זמני השבת

ירושלים תל־אביב חיפה באר־שבע

6:11	5:59	6:08	5:53	כניסת החג
6:05	5:56	6:06	5:50	כניסת השבת
7:02	7:01	7:02	7:02	צאת השבת

ממתק לשבת

העלון השבועי לילדים

הלכה לשולחן השבת

שבת שובה ויום־הכפורים:

שבת שובה - השבת שבין ראש־השנה ליום־הכפורים נקראת 'שבת שובה' על שם שמפטרין בה "שובה ישראל". ובפי העם 'שבת תשובה' מפני שהיא בתוך עשרת ימי התשובה.

כפרות - בערב יום־הכפורים באשמרת הבקר, נוהגים לערוך 'סדר כפרות'. נוהגים לקחת 'כפרה' לכל אחד ואחת. תרנגול לזכר ותרנגולת לנקבה, או דגים, או כסף. נתן להקדים את עריכת ה'כפרות' בכל עשרת ימי תשובה. הסבה למנהג, שאם נגזר על אדם מיתה בשל עוונותיו - יבוא התרנגול תחתיו. אולם, עשיית ה'כפרה' אינה מהווה כפרה ומחילה לחטאיו של האדם ועליו להתחזק ולשוב מהם ולבקש רחמים מבורא עולם.

יום־הכפורים - מצות־עשה מן התורה לשבות ביום הקדוש מאכילה ושתייה, רחיצה סיכה ונעילת הסנדל (נעל העשויה מעור), ומכל מלאכה האסורה בשבת. חובת הצום היא על אנשים ונשים. נערים ונערות שהגיעו למצוות (נער מגיל 13 ויום אחד, ונערה מגיל 12 ויום אחד) חייבים לצום ביום־הכפורים כל היום.

במוצאי יום־כפור יש להיות בשמחה מתוך בטחון כי השם יתברך קבל את תשובתנו וחתם לנו שנה טובה ומתוקה.

(מקורות: קיצור שולחן ערוך סי' קלא-קלג. ספר התודעה פרק ב'. ישראל הומנים - יום הכיפורים)

המדור מוקדש ע"י ר' אברהם שיחי קדוש, לע"נ בנו הת' יוסף יצחק ז"ל

נקודה למחשבה

שלום חברים,

דוקא לפני ראש־השנה יצא לי לריב עם חבר קרוב. שנינו שכחנו על מה החל הווכח, אבל במשך יומים לא הסתכלנו אחד לכווננו של השני. בסופו של דבר, התקשרתי אליו. הוא שמח לדבר, ושוב חזרנו להיות חברים.

"נראה לי שאפלו נהיינו יותר מאשר לפני המריבה", אמרתי לאמא, "יכול להיות?".

אמא חשבה והסבירה לי: "במחשבה ראשונה מריבה מרחיקה, אבל אם יודעים להשלים, הפיוס אכן מחזק את הקשר, ומוכיח כי גם בשעות קשות החברות נשארת נאמנה. כן, תכון שאחרי מריבה והשלמה, הקשר יהיה אפלו קרוב יותר".

"נקרע לי החוט של הידיו", התלונן שמוליק שוכנס בדיוק למטבח.

אמא הרגיעה אותו ומהרה לקשר את שני חלקי החוט. "שים לב", הראתה לי, "אם קושרים מחדש, שני הקצוות נהיים קרובים יותר. כך גם עם החברים - כאשר מתפסים ומשלימים אפשר להתקרב יותר".

"זה כמו החבל שלמדנו עליו בפרשת שבוע!", קראה דיני, "עם־ישראל מחבר לה' בחבל' של מצוות, כמו שכתוב: 'יעקב חבל נחלתו'. כאשר אנו חוטאים חלילה החבל נקרע מעט, אבל על־ידי התשובה, זוכים להתקרב עוד יותר לבורא עולם".

שנה טובה ומתוקה, דני

עונג שבת עם צביקי מצחיקי

נא לשמור על קדושת העלון

יום שכולו שבת

פעם אמר רבי זושא מאניפולי לאחד הצדיקים: "מדוע אינך מוכיח את ישראל שיעשו תשובה, וכך יגאלו?". אמר הצדיק: "רבוננו של עולם, על־ידי תוכחות ויסורים בני־ישראל לא יחזרו בתשובה, וחבל ליסרם בחנם. אנא, רחם על בניך, ותגאל אותם".

גמקרה יש לי משהו בצביל הדגים.

אני חושב שהדגים אוכלים פורים.

תליד צבילי, מה אוכלים הדגים עם, בגריקה?

איפה שלמה'לה?

בין הנערים היהודים שנסחפו אחר רוח המהפכה הקומוניסטית ברוסיה היה גם שלמה'לה, נער צעיר מהעירה סטולין, מקום מושבו של הרבי מקרלין. הנער עזב את ביתו ואת דרך אבותיו, והפך לחבר בתנועת הנער הקומוניסטית. בפאתי העירה עבד בנגריה קטנה, כשהוא משיל מעליו כל סממן יהודי.

היה זה בראש השנה. בבית המדרש של קרלין הסתיימה קריאת התורה, ועתה עמדו כלם דרוכים לשמיעת קול השופר. עיני כלם נשואות היו אל הצדיק, שפנה לפתע אל חסידיו בשאלה: "היכן שלמה'לה?"

'האם הרבי אינו יודע על מעשיו של שלמה'לה?', תהו החסידים ועמדו מול הצדיק בראש מרפן, מתביישים לספר כי בודאי נצב עתה שלמה'לה בנגריה, כבכל יום חול.

"לא נתקע בשופר עד ששלמה'לה יגיע", המשיך הצדיק והכריז.

הבינו המתפללים את הרמז, וחיש-מהר יצאו מספר חסידים את בית המדרש לעבר קצה העיר. שם, בנגריה, מצאו את הנער היהודי, עסוק במלאכתו. כאשר הבחין במשלחת הנכבדה הרים את ראשו והביט בהם בפליאה.

"הרבי מחכה לך לתקיעת שופר", אמרו לו החסידים והתחננו: "אנא, בוא עמנו. הרבי לא יתחיל בלעדיך".

בניד-ראש נענה שלמה'לה לבקשתם. הוא נער את בגדיו מהנסרת שדבקה בהם, והצטרף אל החסידים בפנים חורות. כאשר הם נכנסו אל בית המדרש, החל הרבי בתקיעת השופר, ומי שהתבונן, ראה כי דמעותיו של שלמה'לה אינן פוסקות מלזלג.

לאחר התפלה, ספר הנער למתפללים: "הבקר יצאתי לעבודה כרגיל, כשאני מנסה להשכיח מעצמי כי היום חל ראש-השנה, אך לשוא. קטעי התפלה מבית המדרש הדהדו במוחי, וסמרו אותי למקומי.

"הרגשתי בודד ועזוב. ידעתי כי אבדתי את מקומי בקרב אחי היהודים, ואולם גם עם הפועלים הקומוניסטים לא מצאתי את מקומי. באותם רגעים בקשתי את נפשי למות.

"רק המחשבה על הקשר עם הרבי נחמה אותי. חשבתי לעצמי: 'אם הרבי יחשב עלי ויזכר אותי, מבטיח אני לחזור בתשובה ולשוב לדרך אבותי. ואם לא, אין לי טעם בחיים'.

"באותם רגעים הבחנתי בחסידים העומדים בפתח הנגריה, וכאלו מתוך חלום שמעתי אותם מבקשים ממני להגיע לבית המדרש. או-אז הבנתי כי בקשתי התקבלה".

נאמן להבטחתו, נשאר שלמה'לה בחצרו של הרבי לאחר ראש-השנה, וחרז לצור מחצבתו.

רבי אמנון ממגנצא

זמן: נפטר בראש-השנה ד'תשע"ב (1011).

מקום: חי במגנצא (מינץ) בגרמניה.

אודותיו: מגדולי הדור בתקופתו. תבר את הפיוט "ונתנה תקף" מתפללות הימים הנוראים, בעקבות הספור הבא:

ספור: במשך תקופה ארכה הפציר ההגמון ולחץ על רבי אמנון כי ימיר את דתו. בקש רבי אמנון לדחותו ואמר: "תן לי שלושה ימים לחשב".

מיד לאחר מכן, התחרט מאוד על דבריו וסרב לבוא אל ההגמון. ההגמון הכעוס שלח להביאו, ואמר: "כיון שהרגלים לא באו אלי בזמן אקצץ את אצבעות ידיך ורגליך", וכך עשה.

בעבר מספר ימים הגיע ראש-השנה, והובילו את רבי אמנון לבית-הכנסת על מנתו, מיסר וחולה. הוא אמר את הקטע "ונתנה תקף קדשת היום" וכססים יצאה נשמתו.

משתעשעים

מצאו את המילה המשותפת לכל שלישית מילים.

- עץ, אדמה, בדבש
- טוב, כיפור, ולילה
- מינים, אמהות, שלוש
- דכפין, נדרי, כך
- שבת, סוכת, וברכה, עליכם

את הפתרון, בצירוף שם וכתובת ניתן לשלוח עד יום שלישי:
 • ב-SMS למספר: 052-8814124 • בפקס: 08-6273955
 • או בדואר: בית חב"ד המרכזי, ת"ד 814, באר שבע

בין הפותרים תיערך הגרלת פרסים

פתרון החידה לגליון 230: גרזים, מעשר, רק, קדוש, ששע, עוף, פרסה, הר, ראה. הזוכה: ידידיה גולדשטיין.

לזכות הילד חייל בצבאות ה' **מנחם מענדל הלוי שי הבר**

לרגל יום הולדתו. מוקדש ע"י הוריו שיחיו.

מערכת העלון "ממתק לשבת"

מברכת את קהל הקוראים והמשתתפים ובני משפחותיהם

בברכת כתיבה וחתימה טובה, לשנה טובה ומתוקה

שנת הגאולה האמיתית והשלמה